

[Ministeren for Grønland]

tal dækker det, som er ansat mindre på anlægsbudgetterne.

Til det skal jeg kun sige, at ligesom den tidligere regering har denne regering til hensigt at leve op til denne EF-afstemning og hjælpe Grønland med at få det bedst mulige forhold til EF.

Hr. Steenholdt var også inde på fiskeriinspektionen. Jeg skal sige, at jeg har drøftet denne situation med forsvarsministeren, og både forsvarsministeren og Grønlandsministeriet er meget opmærksomme på, at fiskeriinspektionen er meget vigtig.

Så nævnte hr. Steenholdt KGHs store underskud og sagde, at det ubehagelige ved det underskud var, at det kunne sætte spørgsmålstegn ved, om bevillingerne nu også styres ordentligt. Netop denne, skal vi sige psykologiske virkning, var årsag til, at vi, så hurtigt vi hørte om det store underskud, tog, synes jeg selv, forholdsvis stærkt og håndfast på det.

Dernæst sagde hr. Steenholdt, at der var stor utilfredshed med SAS' beflyvning af Grønland. Det har min forgænger, fru Tove Lindbo Larsen, for nylig haft mulighed for her i salen at diskutere med trafikministeren, og disse diskussioner vil fortsætte mellem landsstyret og Grønlandsministeriet og trafikministeriet.

Endelig udtrykte hr. Steenholdt håb om, at der fortsat ville være en god kontakt mellem hjemmestyret og Grønlandsministeriet, så der ikke opstår misforståelser. Jeg kan bekræfte, at det vil jeg sørge for at der er.

Hr. Preben Lange gjorde først opmærksom på den nye reguleringsfaktor og sagde, at der var forståelse for den, men hr. Preben Lange beklagede, at det såkaldte efterslæb ikke var blevet dækket. Jeg skal sige, at den beslutning er truffet af den tidligere regering, og at jeg helt deler den beslutning.

Samtidig beklagede hr. Preben Lange, at den overgang, der nu var til den nye reguleringsfaktor, var en definitiv overgang. Hr. Preben Lange mente, at det skulle vi kunne tage op fra gang til gang. Jeg og regeringen er af den opfattelse, at vi ikke fra gang til gang frit kan vælge, hvad der nu er det bedste, dvs. det dyreste for Danmark og det bedste for Grønland, men at tingene nu må ligge fast.

Endelig – og det er naturligvis hovedårsagen til, at jeg går på talerstolen – havde hr.

Preben Lange meget store ord og meget alvorlige ord om hjemmestyret og rigsfællesskabet. Jeg kan dele alle de store ord og hele den alvor. Også jeg opfatter rigsfællesskabet og hjemmestyret som noget særdeles alvorligt, der giver ansvar hos begge parter.

Derefter var hr. Preben Lange konkret inde på en diskussion om rejer. Må jeg sige om den diskussion, at den forstår jeg ganske simpelt ikke. Jo, i partipolitisk øjemed kan jeg godt forstå den. Hvis jeg som ny minister havde begået en fejl – og dem har jeg sikkert begået mange af og vil komme til at begå flere – ville jeg have sagt: venner, det er jeg ked af, det skal jeg ikke gøre en anden gang. Men jeg forstår den virkelig ikke. Jeg vil gerne have lov til her fra folketingets talerstol at sige, hvad det er, der er foregået.

Den 26. februar 1982 aftaltes på et møde i København mellem landsstyret, fiskeriministeriet og Grønlandsministeriet, at 800 t rejer af den grønlandske kvota skulle tildeles danske fiskere. Den daværende fiskeriminister, hr. Hjortnæs, bad den daværende Grønlandsminister, fru Tove Lindbo Larsen, om først at få de 600 t. Derefter kom der en ansøgning om yderligere 200 t, hvorved vi altså var oppe på de 800 t.

Den 16. juni 1982 accepterede landsstyret, at KGH chartrede tre danske rejetrawlere til at fiske af den grønlandske kvota. Så vidt jeg er orienteret, er de i øjeblikket oppe på 1.400 t. Fem dage efter, den 21. juni 1982, i Bruxelles blev der holdt et møde i Rådets arbejdsgruppe, hvor Landsstyret var repræsenteret ved den højeste embedsmand, der findes på Grønland med erhvervsanliggender som område. I den danske delegation var embedsmænd fra fiskeriministeriet og embedsmænd fra Grønlandsministeriet. Man enedes her om, at 28.250 t rejer skulle tildeles Danmark; heraf skulle de 27.250 t rejer gives til Grønland. Den fordeling svarede nøjagtigt til den, der havde været i 1981. Mødet blev afbrudt, for at den danske delegation indbyrdes kunne diskutere, om man kunne være tilfreds med dette resultat.

Referatet af mødet er bekendtgjort i EFs dokument nr. 8102/82 – det fylder i alt 35 sider, og netop det, vi her taler om, står på side 29. Det referat har ligget i landsstyret, det har ligget i fiskeriministeriet og det har ligget i Grønlandsministeriet siden juni måned 1982.